

xada. Al esser a Bas torna a caurer, agafa el tren y retorna cap a casa.—Els futbolistes de l'immortal ciutat, pirapeijan a n'els nostres grollerament, perquè'ls primers sols han pogut guanyar per un *goal* y encara *penalty*.—A les deu de la nit, gran ball en el Cassino ab assistència del estràbic y obés Falet. Lleinadures y Xerés a dojo.

Dilluns, 9.—En el mercat hi ha una gran venda d'ous, naps y figues seques.—Una dislocant senyora casada, tot passant pel carrer de Sant Tomás, ens dirigeix una miradeta tant significativa que casi'ns desmaiém.—En el Parc, a les vuit del vespre, s'hi passejen dugues senyoretas ab barret que no sabem d'ahont son.

Dimarts, 10.—Un rexinxolat renec qu'en Bolla escup, ens fa creurer que no més ha encerat mitj parell de botes.—Consti que a hores d'ara l'Herbolari no ha renunciat les dugues plumes d'aigua de Sant Roc.

Dimecres, 11.—En el saló del Cassino hi patinan perfectíssimament les silfides Flora Plana y Montserrat Vayreda, dugues monades com n'hi ha poques.—En *La Actualidad* hi veiem una fotografia de quatre olotins, que varen anar a atiparse en un banquet conservador de Girona. Ai, la mare!

ULLADES DE LA SETMANA

El carrer de Santa Pau fa un goig qu'enamora. Veurien vostés aquell paviment tan ben engredat, com sols se pot lograr tenint l'esmentat carrer la sort d'albergar en una de les seves modernes cases, la brava y intel·lectual persona del Xato, digne concejal baladrer de nostre Excelentíssim Municipi.

Que ho sàpiga doncs tothom: pera tenir els carrers com reclama la comoditat, es necessari y indispensable viurer en un que hi estigui domiciliat un celós concejal.

Un altre'n sabem del Xato sapientíssim, no com a concejal, sinó com a eminent juriconsult, la qual ens ratifica el concepte que d'ell tenim format des del primer dia que varem tenir la *dicha*—d'ell sempre'ns venen sorts y *dichas*—de que convisqués ab nosaltres olotins.

Se li presentá l'altre dia en el seu bufet, un carnicer que li anava a consultar sobres un compromís que tenia ab un altre de partirse setmanalment un ben cebat tocino; y com que'l tal no'l volia perquè ja'n havia comprat un pel seu ús, el consultant s'empenyava en que'l seu company se li quedés la mitat convinguda, puig d'altre manera el perjudicava. El Xato li aconsellá que'l deposités en el Jutjat municipal.

Sort que'l secretari, al veurer el carnicer ab mitg tocino, li va recomenar que si'l volia depositar el portés a casa del Xato; o sinó haguera sigut bonic veurer una bestia descarnada enpastifant la taula del Jutjat. Oh, es molt punyeflero, en Teressito!

Dos xicots del *requeté* d'aquí Olot, fa pocs dies que estantse en un café-cantant de Barcelona acompanyats de dugues *llumis*, mogueren un xibarrí tant fenomenal ab certa persona que no sabem que'ls hi reclamava, que cridá l'atenció de dos polissons. Els agafaren, els maniataren y se'ls emportaren a la delegació.

Tenim el sentiment d'haver de confirmar una de les ullades que aparequé en el penúltim nombre de L'U y que feia referencia a uns companys de redacció que'ns han abandonat pera entrar en una Joventut fabricant de conserves. Hem dit que'n teniem un sentiment, y es ben vritat; car ells habian contribuït moltíssim en els èxits grandiosos del nostre popularíssim setmanari y junts els habiem disfrutat ab aquella alegria tant propia dels joves qu'ara corren.

Despedimlos, diguentelshí: Adeusiau y que Olot vos resti sempre més agraït per haverlo fet passar de la vida trista y raquítica, a la vida robusta y barrilaire que tant necessitava.

Ja que acabém de parlar de conservadors, bo será que recordém a n'aquells senyors que apuntava la nota política de *Las Noticias*, la conya de tercera classe qu'«El Deber» els hi dedica ab motiu d'haver ingressat en el partit que acaudilla D. Antoni Maura Montanes.

Ja veuen, fins el setmanari dels taulells ens imita a nosaltres, bromejant y senyalant el fet com una evolució cap a ells, a conseqüència de les seves campanyes insípides, diguentelhi al ensemps a n'aquells senyors, que aviat serán uns acérrims partidaris de la confraria *Veniu Olotin Tontos*.

Avis

Avinentém a nostres subscriptors de fóra, que fosquin el favor de puginar els sis rals de subscripció, y si no ho fan dessegida els hi retirarem l'envio, l'amistat y la protecció.